

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:	
Égész évre	4 frt
Fél évre	2 »
Negyed évre	1 »

Felelős szerkesztő:
Fehér János.
Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Hirdetések legutányosabban, árszabály szerint.
Lapunk számára hirdetések — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda fogad el.

Erkölcsei állapotainkról.

Elmult egy százada, hogy Berzsenyi gyönyörű szavai elhangzottak: »Minden ország támasza s talpköve a tisztá erkölcs, mely ha megvész, Róma ledől s rabigába jőrnéd!»

Alig van iskolából kilépett ifjú, ki ez örökké szép mondást könyv nélkül ne tudná, sőt bizonyos, hogy nem ez az egyetlen, a tisztá erkölcsről szóló költői hely, melynek ismeretét a magyar ifjú az iskolának köszöni s mégis ennek az igazságnak más előtte nagyobb értéke, mint bármely iskolai tudásnak, melyen, ha kilépett az életbe, minél előbb tudadni törekszik. A tisztá erkölcsről való tudománya alig több, mint egy tanulékony szajkó készsége. Megtanulta alakilag, de jellemének alkotó részévé nem vált, mert sem át nem értette, sem át nem érezte.

Lehet, hogy ifjaink nagy része kellő ismeretekkel, de sivár lélekkel, a közéleti erkölcsökről való hiánnyal, sőt téves ismeretekkel lépnek abba a társadalomba, melynek erkölcsi képzésünkben csak negatív szerepe volt.

Mert az ifjú csak felig az iskoláé; másik fele a társadalomé, s a mit az iskola épít, azt könnyen leronthatja. S minél gyöngébb az iskola műve, annál könnyebb a társadalom romboló munkája. Az iskola műve pedig elég gyöngé arra, hogy a társadalom az iskolai élet alatt s még inkább azután, leendő magyar polgárait az erkölcselenség ingoványára csábítsa.

Az iskola a maga hatáskörében megteszi mindent arra, hogy a jó erkölcsök meggyökereztesse, a vallástannokban gyökerező erkölcslelveit beviszi a zsengelelébe, másrészt is minden tekintetben ápolja a közérkölcsei elveit, s így vallástani s közérkölcsei alpokon munkálja az ifjú nemzedékek lelki erélyét. Azonban mindezen nem látszik meg nyilvánvalóan termékenyítő ereje; mert azt tapasztaljuk, hogy az ifjúság már a magasabb tanulmányok évfolyamai alatt nagy részben oly hatást fogad

el a társadalmi élettől, mely merőben ellátottól, melyben eddigelé részeseült, ha pedig a nyilvános életbe kilép, akkora már alig ismer egyebet a legvastagabb önzés moráljánál.

Honnan van e nagy változás? A társadalom megromlott élete fejti ezt meg. Hiszen azok a jelenségek, melyek napjainkban társadalmunkban észlelhetők, valóban képesek a jobb lelkiismeretűeket a pesszimizmusha kergetni. Mert nem elkieserítő-e, mikor azt látjuk, hogy ifjúságunk az éjjeli dorbézolásban, kártyajátékokban, a javaknak könnyelmű elfecsejtésében s az ezekkel járó munkátlanságban ma már nem bűnt, hanem virust lát, s az e téren viselt dolgaival fennen dicsekszik? Vagy nézzük azt a szeretlen képmutatást, mely mindenütt uralkodik! Oh e téren e kor csodálatos eredményeket produkál. Arcunknak legkisebb rángása hypokrizis. Mosolygunk, mikor sírnunk kellene. Sőt a bűnt sokszor az erény jellegével ruhazzuk föl. Ma már csak az a művelt ember, ki benső érzelmeit ügyesen el tudja palástolni s másokat önmaga felől tévedésbe ejt. Kedvesen nézünk, mint a gyík, arra, ki bensőnkben gyűlölnék, (oh mert gyűlölni nagyszerűen tudunk!) ha önző érdekünk úgy kívánja. Keveset tartunk valaki felől, de azért megdicsérjük ötleteit s gyűlölködni jegyzőkönyvi köszönetet indítványozunk remek beszédeiért. Veleményünket nyíltan kifejezni ott, a hol kell, érzelmeinket föltenni, neheztelésünkkel talán érezetlni is, oh az a mai felfogás szerint műveltség volna. Szebben mérszavú, sima hízelgők, jó barátok vagyunk, háta mögött ócsárolunk, gyaláozunk, s lemarjuk jó barátunkról még legnehezebb vonását is. Igen, oda jutottunk, hogy az alakoskodás a jó modorral, az őszinteséggel, a nyíltszívűséggel, — melyet annyira szeretünk kiváldani magyar erénynek minősíteni, — a miveletlenséggel, a bárdolatlansággal azonosítjuk.

És a stréberség — az is erény ma. Elnevezik ugyan élelmességgnek, ügyösséggnek, csak a maga nevében nem akarjuk nevezni a gyermekeket.

A protekció is egyik idült baja társadalmunknak. E betegség immár a társadalom vértét irtóztette meg. Hiába, nem jut a tehetség a közügyek szolgálatában az őt megillető helyre, hiába kallódik el miatta oly sok erő, mely a haladás szolgálatában oly sok haszonnal volna értékesíthető; de azért senki sem üldözi az érdemellen strébereket; pedig a míg ezek lesznek, meg nem szűnik a protekció, mert nem a protektorok, hanem a protekció-hajhászok csinálják az erkölcselenséget.

És polgári életünkben, lelkiismeretünk elnémítása, elveink megtagadása napirenden van. Sokáig folytathatók ily irányban elmékedésünket, de akármennyit beszélünk is, mindenből az tűnnék ki, hogy nem jól van, a mint van. Változtatni kell az eddigi rossz irányon, s hála istennek, lehet is változtatni. Van még a társadalomnak elég derék tagja, ki nem úszik az árral; ezeknek a magaslatos feladatuk az, hogy összeltartva mindent elkövessenek a ma uralkodó morál elveinek megváltoztatása érdekében. Ezekre az emberekre kiváló hivatás vár épen a jövő érdekében, mert csakis az ő tevékenységük törheti meg a mai szellemet s vezérhelthi jó útra az ifjúságot, a jövőt. Tehát munkára, előre!

A három munka és kosmopolitismus.

Politikai munka, tudományos munka, gazdasági munka!

E jelszóban van győzelem, ha a három munkát a nemzet gondolata s érzelme tölti be. E jelszóban van a halál, ha e három munkát a kosmopolitismus szelleme tölti be. A nemzet a munkában önföldalozás, idealismus. A kosmopolitismus a munkában önzés, naturalismus.

Igen. Ma a munkában van a nemzetek győzelmé, vagy bukása; mert a munka a kornak szelleme.

Olasz városok régi hárkáltausa volt: »Nép, nép, veszszenek a zarnokok!« És a zarnokok elveszték.

A mai jelszó: Munka, munka! Veszszen a tétlenség! S ime, latjuk munkátlán egyének. munkátlán családok és munkátlán nemzetek pusztulását.

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCAJA.

Egy spiritista szeánsz 75 évvel ezelőtt!

Karcolat, írta: Zányi Kálmán.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárcája. —

A szellemidézés szenvedelmé bukkenve rohan előre s megerjúk, hogy ma-holnap oly rossz szokással aklimatizálódjék a társadalom rétegeiben, mint eszem azt: a dohányzás. Az ember ugyanis nincs vele istáiban: mitől jó, mire való, de azért lázasan pipál, lletőleg szellemet idéz derűre-borúra, mert vonza az időszeg ingere, hajlja a szokás hatalma s lenyűgözi a látványtáncs ragálya. Ha pedig belebódul s excitálja megszokadtság az idegeit: oda se neki! Kipihen, mint a rossz szivartól élmélygő fú.

A spiritismus hívei persze állítják, hogy mesterségük oly régi keletű, mint az emberiség maga. Aiban bizony lehet valami igaz, de az sem vitázható el, hogy minél mélyebben hatolunk vissza a mult homályába, annál élelmesebb és praktikusabb szellemidézőkre tükkanunk. Mit céloznak s érnek el a mostani spiritisták szeánszaikban? Haszonlatlan terferget; vajjon nem volna-e épületes dolog Michel Angelo ő kelmétől kkuynorálni egy újabb műremeknek a mediummal való

megfestetését, Arany egy balladáját, Petőfi egy újabb dalát vagy Schakespeareotl egy dramát!?

E bizonyára nem jutott még eszükbe azoknak, a kik eddig holmi kontárszellemekek halvány kontúrákban odavetett tanulmányfejeiben szoktak gyönyörködni, vagy beérik Petőfi egy négyosoros versikéjével, melyet talán juxból az orondancával diktaltatott le!

De nem azért kutatom s feszegetem a spiritismus hasznossági oldalait, mintha érdemleges elbiralásra hivatottnak érezném magam, hanem mert szembeszökőbbé akarom tenni a különbséget a mai modern es a 75 évvel ezelőt őrúszban volt szellemidézés közt.

A turócmezei Znióvaralja községben fordult elő az az eset, melyet még jó nagyanyam elő tanu vallo-másaiból ismerek s aktuáltságánál fogva teszek szöva.

Akkor volt az, midőn még tejbén-vajban fordult Znióvaralja boldog népe, az oroszországi hazaló kereskedés fénykorában, midőn ezüsttel áttört víganóban szerelmeskedtek ott a lányok s aranyos főkötőkben kacérokodtak a menyecskék; midőn majd mindenki gazdag, boldog s megelégedett volt, azt az őt tagú szegény, — ördögkompaniát kivéve, mely ezen elbeszélésünk hőseiből alakult. Volt köztük óras, takacs, cipész, szabó és egy kocorsáros. Mind olyan egzisztenciák, melyeknek Znió lakosságának ragyogó napjával szemben, hanyatlóban volt a szerencse csillaga. Mert óra nem kellett varrosszerte, csak pasztórdóra, az meg nem szorult javításra, a népség a szerelem rózsafelhőjébe

burkolódzott (ruha helyett), felhőkben járt s a szerelem tájait, az édes ambróziát élvezte holmi szavanyú vinkó helyett. Az őt iparos így elkieseredve sorsuk mostohaaság, vagyis inkább az ellentétek kirívóságán, arra a megállapodásra jutott, hogy a celtudatos meg-gazdagodást tisztességes úton forszírozó konzorciumot alakítanak, melynek célja lesz a gazdaságistennője bőségszarujának mohó kizsákmányolása mutyiban. Ám ez a kényes istennő fázott a fatrai szeltől s következtetésen kerulte Znióvaraljat. A turócú üzletember is csak futtában tudtak megzsarolni a kaukaszai hegyek déli rónáin, a honnan aranyral, ezüsttel megrakodva tértek haza. A pénzmozgás tarsulat ekkor a végsőre szanta magát. Tudomással bírva ugyanis arról, hogy létezik a varosban valakinek egy oly alvilági telefon: valami szarkabettis, frott nagy biólia, melyet általában Kristóf könyveknek neveztek s melynek sorait jobb-ról balra zsidomodra kellett olvasni; elhatározták, hogy e könyv hajmeresztő istenkaromlasokból összerótt tartalmának felolvasása által megérik Kristóf, a pokol kincstárnokait, ki állítogatók a földben rejő kincsek összességét s az az előzékeny szokása van, hogy ha egyenzer megjelent valakinek, minden hozzá intézett kivánságot teljesíti. További feltétel az volt Kristóf szellemének megidézésénél, hogy a »roalvos« medium buntól ment legyen s újhold harmadik estéjén pusztá, csak szellemektől járt helyiségekben történjék az idézés.

E gazdag szellemet pedig megjelenésre és szol-

Aristoteles nem találta meg az iparosnál a politikai joghoz megkívántató erényt. De Mommsen ép a munkában látja az erényt: ha az ember nem talál többé élvezetet a munkában, és csak azért dolgozik, hogy minél előbb az élvezethez jusson, akkor csak véletlenség, ha nem lesz gonosztevővé.

Veszzen a tétlenség! De veszzen a kosmopolitikus munka is, mely ép úgy megöli a nemzetet, mint a tétlenség, oly bizonyosan, mint, hogy őszel a fak levelei sárgulnak s hullanak.

»Munka.« — Hogy könnyű e szót kimondani, azt látjuk; mert különben nem lenne az jelszó. Nehezebb annak egész tartalmát fölfogni.

A kéregetőnek — nem épen Seneca szellemében — blykor azon figyelemzetéssel adunk alapiszánt: mért n. i keres munkát?

Ime a munka, mely az éhhaláltól megment. Montesquieu könyvet ír, mely a nemzetek szabadságának diadalává lesz.

Ime a munka, mely halhatatlan nevet szerez. És mégis mind a kettő munka, hasznos, szükséges munka. Egyik-, mint másiktól az ember eszméje ragyog; mert munka teszi igazán emberré az embert.

Nagy tévedés a »munkás« nevet csak az izom erővel dolgozóknak adni, és ezáltal az emberiség jövőjéből a régivel szemben megfordított osztályprivilegiumot csinálni.

De nem ez a legnagyobb tévedés, melyet a »munka« nevével elkövetnek. A legnagyobb tévedés az, hogy a munkát lényegileg kosmopolitikusnak tartják.

Azt vélik, ezzel emberiségi magaslatra emelkednek. Valóságilag pedig úgy a nemzetet, mint az emberiséget megsemmisítik. Mert az emberiség sem evő és ivó lényeknek halmaza, hanem ép úgy, mint a nemzetek, egy személyes erkölcsi egész. A ki a nemzetet, mint ilyen erkölcsi egészet, nem hordja szívében, az nem tudja lelkelvén átkarolni az emberiséget sem. A rossz hazafi haszontalan tagja az emberiségnek is. A kosmopoliták nem az emberiség magasatos eszméjeért küdenek, hanem édes maguk élvezeteit, melyet az egész emberiség életéből nyerhetnek. A haza nem a kosmopoliták nagyságának szük, — mert a nemzetéhez képest minden emberi nagyság törpe; — hanem a a kosmopoliták önzése az, mely a szegény haza szük határain belül meg nem fér; azon eszeveszett önzés, melyet az emberiség sem tud kielégíteni, s az ég végtelen csillagzatai sem.

A munka lényegileg nem lehet kosmopolitikus; mert a munka ember tesz, abban magas erkölcsi elemnek is kell lenni; s a kosmopolitizmus csak önzés és élvezet de semmi magas erkölcsi világréteg.

Ma nem nézzük a falutoronyból a világot. Ismerje az ember a maga helyzetét a hazában, a hazáét az emberiségben, az emberiséget a mindenségben. De a széles látkör ép oly kevésbé kosmopolitizmus, mint a szük látkör nem a hazafiság.

Van emberiségi munka, de van nemzeti munka is; sőt az utóbbi ép az elsőből foly. Van emberiségi munka, és benne egy s/v dobbanása, egy gondolat fénye, a kereset és kinalat egy nagy törvénye. De az

galatkszségre készítő motívum, abban rejlett, miszerint ha egy bűntől ment s istennek kedves ember elég vakmerő a hallatlan istenkáromlások által felkel pokokra sülyesíteni, ellenszolgálmányképen megérdemli minden kigondolható óhajának teljesítését.

A mint előbb látszik ez a Krisztof ő kigyelme, amolyan leikek elkárhozásában utazó avilági vigéle lehetett, a kinek a jó isten csak azért engedett át oly tágas rendelkezi kört, hogy próbara tegye az emberiséget.

Az elszánt öt nyársipolár azonban a halált egy szükségtelen rossznak nézte, mely határon túl elszálandó lelkükre bízta a boldogulást s a jövő élet elé helyezték a pillanatnyi jólétet. Így el lett határozva, hogy közösen megidézék Krisztof szellemét.

E procedúra legalkalmasabban imitáltozott a város fölötti völgy elején a várhégy tövében emledező, kidőlödött régi papírmalom, mely merredző fekete kéményeivel, részben behorpadt tetejével, kilógó ablakzárnyaival, osszetört zúzónyalvaival s izsápa zókent csorbas vízi kerekével kétségteieen tette, hogy ez a nyaraló szellemek kedvence rezidenciaja.

Ebben az épületben létezett még egy, az idő vasfogától félig-meddig megkímélt nagy szoba; ezt választották a szénsz helyiségül.

Anno domini 1824. július 18-án reggel meggyóntak és megáldoztak a vállalkozó spirítusitak; aztan szereztek egy régi font szentelt krtát, egy korsó szentelt vnt meg, hogy nagy varakozásuk közepette éhen ne

emberiségi munka nem holt phalansteriumok — hanem élő nemzetekben foly.

Azonban nagy veszély, hogy a munka a phalansteriumok felépítése nélkül is olyanná fajul mintha csak phalansteriumban folyna. Az izomerővel dolgozó munkás és világhírű művész mindinkább beveszteti a kosmopolitizmus sivatagát.

Itt van a nemzetállamnak a legnagyobb veszedelme. Ha betör ellenség, hát ezen részen tört be. Ide álljon, a ki a nemzet élvezetes létének édes érzetét lelkében hordja. A világtörténet a jövőt a munkának adá. A nemzetek a munkában élnek, vagy a munkában halnak.

Nem kosmopolita az, ki külföldön kénytelen folytatni munkáját, de teljesen betölti tevékenységét saját nemzetének öntudatával. Viszont kosmopolita az, kinek bar otthon folyó munkájából hiányzik a nemzet magasb erkölcsi eleme.

Azonban nemcsak ellenségeinkkel, a kosmopolitákkal van dolgunk. Vannak veszélyes barátaink is, a kik nem tagadjak meg a nemzeti munkát, de a kosmopolitikus munkát sem itélik el föltétlenül. Ők úgy veszik a világot, a hogy van, s csak úgy lohárol beszélinek az »almodozó« idealistával. Nekik nem kell az idealizmus, de a naturalizmus sem, mert Ők »realisták«. Ők nem akarnak a kéményen keresztül a »holdkörossal« a felhők felé mázni, de Zolát sem óhajják a csatorna szennyébe követni.

Hogy mit akarnak, az tőlük függ. De menniek egyik irányban kell; mert az eszmék világtörténeti áramlata kényszeríti őket, hasztalan kapaszkodnak a pillanat árnyékpeibe, melyeket a valóságlag főcserélnek. A világtörténet ma elveket követ bamulatos következetességgel. A munka vagy lesz ideális, az az: nemzeti munka, vagy lesz a naturalista szemléletben egyedül és kizárólag kenyér, és semmi egyéb. A világtörténet nem követ olyan »se hal, se hús«-féle philosophiát. Itt harc foly az ellenkező elvek közt éltre-halalra; s a realista nem lesz inter duos litigantes az a bizonyos örvendő harmadik.

Minden korszakban igazuk volt a realistáknak egy pillanatra; de a történet további folyama megváltoztatta minden idők realistáit; bebizonyította, hogy a realismus legkevésbébbé realis. A realismus végelemzésben nem egyéb, mint: »mögöttem a vízőrben«. Igaz hogy a realismus nem mázik a kéményen keresztül a felhők felé de csak azért, mivel benn rekedt a kéményben.

Az ideált nem lehet félig-meddig követni. Egészen magunkéva teszszuk azt, vagy semmit. De ép ez okból nem szabad az általános mondasok homályban hagyunk. Mi a nemzeti munka? Erre kell felelnünk.

A munka tárgyi (objectiv) és alanyi (subjectiv) szempontból lesz nemzeti munkává.

Tárgyi szempontból azáltal, hogy a munka eredményeké nemzeti jellege van. A politikai munka eredménye, pl. egy közigazgatási intézkedés, magán viseli a nemzeti államjognak jellegét. A tudományos munka eredménye, pl. egy könyv, feltüntet a nemzet szellemi sajátságait. A gazdasági munka eredménye pl. egyik iparcikk, szintén valamely nemzeti hajlam, vagy szokásról tanuskodik.

haljanak egy kancsó édes pálinkát és két nagy cipő kenyeret. Titkon még odavitték egy nagy és nehéz tölgyfaasztalt, öt széket és tizenhárom fagygyúgytyat.

Ugy esti tíz óra fele, mint a suhanó árnyak osontak ki a városból a papírmalom felé vezetű utra. Az ég derült volt s a szmaragdfenyű ujhold fényes szalagga ezüstözte a völgyben csobogó Vrica patak hullámos tükre. Körös-körül a nyári éj bájos csendje honolt, még a level sem mozdult a fákön.

Dobogó szívvel s szorongó kebellel léptek a kongó terembe. Felcsepegették a 3-szor négy s középre a tizenharmadik gyertyát az asztalra, körülszentelték a falakat s kettős kretávonású kordont húzott a korsomros asztal mellé állított székek külkeretén. A ravasz rókák ugyanis potyára akarták megpumpolni az ördögöt. Ugy vélték, hogy a cél szentesíti az eszközt; az a kis káromkodás csak arra jó, hogy Krisztof megjelenjék, ha pedig itt lesz, teljesítetik vele óhajaitak, de a krtán belül nem eresztik. Bajis volna, ha őt (szegény) ördög nem tudna becsapni egy (vagdag) ördögöt!

Leültek aztán mindnyájan s közük a legbátrab bök, felütötte Krisztof híreskönyvét s remegő meg-meg-csukló hangon elkezdte istentagadó, szentséggyalázó borzalmas citatumát. A többi négy fogvacogva hallgatta s nem győzött kézzel-lábbal keresztet vetni magára. A jámbor szabó fel is ugrott rémületben s ugrasszámra mérgette az ajtóhoz való távolságot.

— Amice te megakarsz szokni, rive't rá a felolvasó,

Alanyi szempontból a munka nemzeti munkává lesz azáltal, hogy a munkát teljesítő alany tudja és érzi, hogy munkája által a nemzet személyes életét gyarapítja, és ezáltal beéleli a nemzeti öntudatot azon viszonyokba; melyek a politikai, a tudományos, és a gazdasági munkának tárgyát képezik, vagy e háromféle munka bármelyikével összeköttetésben állnak.

Az angol bekebirő egyes intézkedéseiben objectiv alakban nyilvánul az angol nemzeti genius. De az angol bék-bíró nemcsak azért folytat ingyenes politikai munkát, hogy ezáltal az állami rendet fontartsa, hanem különösen azért is, mert tudja, hogy az általa gyakorolt önkormányzati rendszer az angol szabadságnak erős várt képezi. Ezen tudat által munkája alanyilag lesz nemzeti munkává.

A tudományos munka is részint tárgyilag, részint anyagilag lesz nemzeti munkává.

Pl. a magyar tudomány tárgyilagosa oldala a világgossag, a mi által az legfőképen a német tudománytól különbözik. Nem légből kapott állítás az, hogy Németországban írhat az ember, midőn még maga sincs egészen tisztában gondolataival. Sőt a németekre e felföldal bizonyos varázst gyakorol. Olyan a tudományuk, mint épitészük. Nagyszerű harca a homályosságnak és világgosságnak. Ellenben a magyar író csak akkor magyar, ha világosan ír. A mi azonban nem jelenti azt, hogy a mélyebb gondolatot kerüljük; mert a világos gondolatot, akár milyen mély, azt világos szavakban ki is lehet fejezni. A magyar író tehát félig kiközösült gégyemánttal sohase lépjen föl.

Alanyi szempontból a tudományos munkának, mint nemzeti munkának, nagyszerű példáját képezi a német philosophia. Egészen eltekintve a német philosophalás objectiv nemzeti módjától, pusztán a német philosophiait irodalom, mint nemzetleg öntudatos világtörténeti tény, a német nemzeti individualitás leghatalmasb, legerőteljesb vonásai közé tartozik.

A nemzeti munka objectiv és subjectiv nyilvánulásának kissé pedánsnak látszó megkülömböztetését a gazdasági munka szempontjából is fön kell tartanunk; mert e nélkül a nemzeti munka fogalmát megterteni nem lehet. Nagy különbség van a közt, ha valamely nemzet iparcikkei bizonyos nemzeti jellegtel viselnek magukon, és a közt, ha a polgarok az ő iparuknak, mint nemzeti hatalomnak, öntudatával bírnak, és azt mint ilyent, fejlesztik. És mégis mindegyik a nemzeti munka nyilvánulása. Az első tárgyi, az utóbbi alanyi szempontból. Lehetséges, hogy valamely nemzet által termelt iparcikkeiben nincs semmi nemzeti sajátság, de az ipar által öntudatos nemzeti hatalmat alkotván, mégis nemzeti, és nem kosmopolitikus munkát végeznek polgarai. Munkajuk nemzeti lesz nem tárgyilag, hanem alanyilag. S az utóbbi még fontosb, mint az első.

A kereskedelem tárgyilag csak igen csekély mértékben bírhat nemzeti sajátságokkal. De alanyilag a leghatalmasb nemzeti tényezővé fejlődhetik. Fajdalom, a kereskedők sokszor kosmopolitikká lesznek. De ez az egyén hibája, nem a foglalkozás lényege. Az angol kereskedelem nemzeti elem, mint akár a nyelv, vagy a népdal. Csakhogy subjective, az angol kereskedő nemzeti öntudata és hazaszeretete által. Az angol nemzet kereskedő nemzet, de az angol kereskedelem viszont

— É — é — é — én? — De — hogy! Csak megakarnám nézni, jön-e már az a Krisztof!

— Hüh be gyáva, — szörnyűköttek a többiek s jámbor sohaj tört titkon a száraz torkokból; vajha vége volna már, mert bizony ők sem állják soká.

— Esküdjetek meg égre-poklora, hogy meg nem szöktök innét! ismétli a felolvasó.

A társak eleget tettek kívánságának, de a szabó valami gyanús tartózkodással emelte esküre a kezét.

— Neked már nem hiszek, kecske, — okvetlenkedett a szellemidőz s előkerített valahonnan egy kötelest s az asztal lábához kötötte vele a boltra ijedt embert.

A felolvasó erre folytatni kezdte a biblia szörnyű átkozódásait.

E percben elütötte a városi toronyóra a tizenegyed. Erre mintha búvóit folytán hirtelenül elsődtültek volna a hold fényében derengő ablaknyílások s huhogó, sivítő szélvész kezdte tépni, szakgatni a ház rozoga fedelét s a vizikerék roskadozó kamraját. A ctyklon másodpercenként fokozódott s az épület alapjában megrázó dühös horkolásba belebőmbölt a meny dörgő száva. A két irányban néző ablakoknál az szemvikítő fényben cikáztak a keresztezőző villámok s az a haz mögötti rég kiszaradt műrök mintha rohamosan megélt volna ragadó árral, elkezdett zúgni, bömöbölni s életre ébresztgetni a rég pihenő munka roncsosa vált serszámait. A vizikerék elkezdett csapkodni s forgásban működésbe helyezte a fa és rongyanyag zúzó teknőiben az utó nyilatkat.

nemzeti kereskedelem. Ezt nem az teszi, mintha az angol kereskedelemlen valami különös, és nemzetleg egyéni sajtáságai volnának, hanem az angol kereskedő a földetke bármely pontján tudja, és érzé, hogy ő egy nagy nemzeti hatalomnak tenyezője.

És mi megyarok a mint követjük az angolokat a parlamentariszmusban, úgy kövessük azokat a nemzeti munkában is. Inkább ne teremjen közöttünk nagy ember, mintsem dicsőségének fényét más népekre árszása, vagy a hazát kegyelem-morszákkal szégyenítse meg.

Lapszemle.

A »Národnie Noviny« f. é. 127-ik száma elkészülte a kultuszminiszter által felállítani nem engedett »Házart« sít tő leányiskola miatt. »Az élet rontása című vezércikkben bencolgatja a miniszteri rendeletet s a sorok közt igyekezik kiolvasni a tendenciózus elnyomást és kirtóv faji ellenszenvet.

»Semmit sem szükségesül úgy — írja — ezen aljas időkben, mint a víg és hatalmas szellememberek mint az igazságtalanság szemébe egyenesen néző férfiakat, kik bár egészen mérlegelik a rájuk neheződő terhet és életünk rontására törő vadságot még sem esnek kétségbe, nem bókólnak, nem lépnek félre és nem vetik alá magukat a magyarosító s suggestióknak.

Ily gondolatokra jöttünk, olvasva a miniszteri választ a »Zsivena« által helyben létesítendő »Gazdasági leányiskola« felállításá érdekében beadott kérvényre.

Híabá, tudni és világosan látni kell, hogy a magyar politika célja: életünk rontása. Ideálisan úgy képzélik magunknak a magyarosítást, hogy teljesen vesszen ki a nép és a (tőt) nemzet intelligens része és hogy minden megmagyarosodjék az utolsó bojtárig. És ha meg vannak győződve ennek lehetőségéről, akkor bizonyára azt akarják és teszik következtetésen, hogy kizsujtják az intelligens rétegeket, a mi végére is lehetséges a megtörtént a magyar orszoknál és a vasmegeji vendéknél. A nép tömege bizonyos kémiai folyadék, melyben a kristályok minden eleme foglaltatik; s ugyanazon nép művelés része képezi ezen folyadékokat kész kristályait. De az így formált kristály-elem hátrazott éllel és vonalaknak, szemléltetést tanusodik a folyadékokban rejő kémiai erőkről, a tömeg eseményeiről és hibáiról szóval a nép és nemzet jellegéről. Vegyük magunkba a kész és képződő kristályokat a folyadékból. Ha a hatmaradók folyadék tőt is marad, többé nem reprezentál, nem világos, erőt zártak, latensek. Uraim, ezek a magyarosítás céljai!

Erről tanusodik az is, hogy semmiféle iskolát nem engedélyeznek nekünk. Csak iskolát ne, hogy a tömeg egyszerűen tőt maradjon jegezetlenül. Ez ellen kell óvakodniuk vállal, észszel, karral. A kompromiszum itt árulás.

F. é. márc. 12-én kérmezte a Zsivena az oly gyakorlati iskolának felállításához az engedélyt a kultuszminiszteről, melyben iskolatvélgett leányok a legszükségesebb házi munkában, mint: női kézimunkában, főzésben, takarításban, fehérmű-mosásban, némileg kertészetben, baromfietésben stb. nyernének kiképzést.

De Zsivenának volt joga stb költésége ezt a lépést megtenni, mert jóváhagyott szabályzatának 2-ik §. b) pontja értelmében ténykedéséhez tartozik leánynevelő intézetek és apóidák alapítása. Csalovla volt a tanterv is gyakorlati alapokon. Elméletszabla csak a számolás, az egészeszant fölvele és a haziaszonyi kötelemeinek előadása tartozott. Az egész egyelőre egy tanítónevelő-gazdaságnnyal berendezett intermatum lett volna.

— Hívtál, eljöttem! Mit kívánsz tőlem?! dörgött falrengő hangon a didergő szóból fülébe.

A felolvasó és négy társa félholtra rémülve s bönülő aggyal hallgatta egy ideig ezt a pokoli zürzavaros lármát s íteletnapri feloldulást, de midőn nem akart megszűnni, egyikük megragadta a szentelt vizes kancsó s körülöntötte háromszor a szobát, aztán elővette a másikat, melyben édes palinkát hoztak szivertől s megittatta vele sorban a félholt társakat. De uram bocsá! Csak akkor vette észre, midőn maga húzót egy kortyot utolsónak, hogy palinkával szentelte meg a szobát s szentelt vizez itatott pajtasáival.

Ekkor elkezdett reczegetni a padlás fölöttük s valami guruló s bűgő láрма közeledni a papírmalom felé.

— Jaj Istenem, jön, már jön! Kialtott fél egyikük.

A hős kompánianak nem kellett több. Egymás fején keresztül rohantak ki az ajtón s iramodni kezdtek a város felé haza. Kissé felocsúdvá, bámúlvá tapasztalták, hogy a természet nyugodt, az éj csendes; mélan sőt a hoid s a fákön egy levél sem mozúdl. De akér-hogy is volt, örültek a sikerült menekülésnek.

Azonban az ötödik társ az asztalhoz köztözött, szabó önkénytelenül oit rekedt. Midőn társait futni látta, ő is rohant utánuk, de csak a folyosóját ért, mert a maga után vonszolt nehéz asztal megakadt az ajtó-félában s visszatartotta. A kötelek gyors leoldására nem is gondolt halalos rémületében.

S ime! Midőn éppen lehunyta szemét, hogy sorának átgedje magát, nagyot roppant feje fölött a tető s elejébe zökent Kristóf, az avilági szellem, kit oly óhajtvá vártak.

... Mindenki látja, hogy csak bona fide vezérelte az alapító együletet és elnökséget. De hiába. Wlassics miniszter nem tartotta érdemesnek figyelembe venni e kérvényt.

Mit ér az, hogy a mi törvényeszerűen szabad, azt eltiltják. Minek a törvény? Nektek tőtoknak nem szabad iskolával bímotok! Ti rabok, páriák vagytok; ti nem vagytok személyek, csak egy magyarosító politika részere. Tőtok részere nincs sem törvény, sem iskola, sem műveltség, sem élet.

Ezen ártaian, szerény iskola nem engedélyezése, mely fölött az allam úgy is felügyelve, az egy lelkiismeretlen, államellem, egyenesen szarokti tény. Mit szólunk ehhez? Semmi más, mint kijelenteni, hogy ilyen szarokság, ilyen kicsinyes torzolkodás sem riaszt viissa bennünket továbbra is küzdődni, hogy életünk kirtása ne váljék tényé. Újabb bizonyítékával rendelkezünk a szarnok elnyomtatásnak, de mely csak edzetbebekké és elszántabbakká formált bennünket.

E szarnok meg két híris tendenciózus, de iróniájuk, épés, inkonzekvens. Az első, Wlassics pädagógiai címen egy szeremi dramát pratraktal, hol egy roman (véletlenül állami) tanító, tanítónő kedvesével öszszekülbözik és a férfi kedvesét késsél, emez pedig a tanítót kénsavval halálosan megsebesíti.

A másik »Magyar színészek a német Thalia szoldjában« címmel ironikus bélyegezi meg a pozsonyi magyar színészek hazafiság fölő menő kapzsizságot, hogy penzért a német Thaliaján szolgataltaba is szegődnek hébe-hóba!

E híris noha a N. N. bevallása szerint csak néma statisztákra okadotál nagyon belelik a tőt sertett önerzet domináló hangulatába s alkalmat nyujt sine titulo is megtépzáni a magyart s főleg Wlassicsot, kinek kevés hibája van ugyanabban, hogy küloben roman és szerb vérű pädagógiai ősi hibákban leledző tucatemberek!

HIREINK.

— Justh Ferenc orsz. gyűlési képviselő úr mint mély részvétell értesülünk, Salzburgból való érkezése óta betegen fekszik. Reméljük, hogy betegsége nem lesz semmi komolyabb következménye.

— Kolosy Béla, m. kir. al-erdőfőlyelő, a helybeli kir. erdőfőlyelőség tisztviselője, f. hó 5-én két havi szabadságra megy, s mint értesülünk ezen időt Olaszországban fogja töltetni. — Kellemes szórakozást kívánunk!

— Választmányi ülés. A »Turócmegyei Jótékony Nőegylet« november hó 26-án d. u. 1/2 órákor választmányi ütest tart a vármegyeház kistermében.

— Műkedvelői színelőadás. Mint értesülünk a »Turócmegyei Jótékony Nőegylet« december hó 9-én műkedvelői színelőadást rendez saját pénztára javára. A szereplők felkérésé s a felkérteknék megnyerése már megtörtént s a héten megkezdődnek a próbák az állami iskolák tornatermében.

— Lakos Soma, a helybeli állami polgári és felső kereskedelmi iskola megbizotti táára, lapunk munkatársa, mult hó 28-án sikerrel tette le a budapesti országos középiskolai tanár-vizsgáló előtt a szak-vizsgálatot a felső kereskedelmi iskolákra, még pedig a könyvviteltanból és a kereskedelmi ismerlevezésből. Munkatársunkat eből az alkalomból is, szivesen üdvözöljük.

— A halottak emlékezete. Mindenszentek estéjén meglevendet a halottak bírodama és a sirhantok gyertyafényben úsztak. Valóban szép szokás, hogy e nap estején ki-ki felkeresi szereteinek sírját és letesz rája a kegyelet koszorúját és visszagon tőt azon a szomorú helyen, melyben minden, de

A szegény ember ijedten nézett az óriási sötét alakra, kinek széles vállain két nagy hordó nyugodott.

Próbált is eszmélni, hogy szóva tegye leghasznosabb óhaját, de ijedségtől eredő zavarában alig jött ki hang a torkán. Annyiban azonban derengett emlékezetében, hogy a mi neki kell, az penyaze (pénz). A nyelve azonban nehezen állt e szóra s hebegni kezdett:

— Pe — pe, pe — pe — pe (Kristóf türelmetlenül dobbantott lábával s a szegény szabó ijedteben elszalasztotta a nyelvt s kibökte, hogy) petzsen! (peterzselmet!)

A kocka eldőlt. Kristóf elkezdte rázni a vállán levő két hordót s a kért peterzselym zuhogni kezdett a szabó fejére.

— Elég, már elég, nyögte faldalmasan; már nem kérek többet.

Kristóf erre megrázta a ház falat s eltűnt.

Csak zreggel, az erdőbe tartó fuvarosok akadtak a peterzselym alatt nyugvó s lazás alomba merült szabóra.

A mint látjuk élelmes és praktikus spirítiszás voltak ezek, csak egy kissé gvávák és ostobák. Azért jó szívele tanácsolhatjuk ujkori spirítiszainknak, hogy meg ne vessék ezen híres precedens hasznos részleteit s ha mindenképen szellemet kell idézniök, invitálják meg első sorban a gazdag Kristóf ő kelmet. Hősies elhatározással, ravasz elrendezéssel azt hiszem, egyebet is lehetne tőle kapni peterzselymnál!

minden a mulandóságra emlékeztet, azokra, a kiknek a szíve megszünt dobogni és a kik ölnyi föld alatt alusszák örök nagy álmukat. A helybeli temetőben is megható élénkség uralkodott az esti órákban. Mely esendben, ki-ki ott állt a maga sirhantja mellett vagy a hová a tisztelő kegyelet vonzotta, Sokan keresték fel Turóc vármegye egykori érdemes kir. tanfelügyelőjének, Szűllő Gézának és nejének, valamint az innen elköltözökűtt Révész Lajos tanár it meghalt s eltemetett fiac-kájának sirhantját is. Valóban szép jele a kegyeletnek, midőn az árván maradt sirhantok résztvevő emberekre is találnak, a kik gondjukat viselik s a távollevő érdekeltek helyett a kegyelet adóját jó szívele rájuk le. Tőt atyánkfiai dalardájukkal s fűzöltözökűtt — régi szokásuk szerint — az idén is kivonulak a temetőbe stb beszédet is tartottak. A szép idő különben kedvezett a gyász estének.

— Tanulmányi látogatás. A helybeli felső keresk. isk. oszt. növendékei október hó 28-án a petroleum finomított látogatást meg Eichner Zsigmond szaktanár és Fehér János osztályfőnök vezetésével. A gyár tulajdonosa Perl Henrik s az igazgató költözölés szíveséggel fogadták és kalauzólták az ifjúságra. A gyártelepen nagy élénkség uralkodik s ennek dacára alig tud eleget tenni a gyár nagy mennyiségű megrendeléseknek. Taghadatatlán jó jel egy kezdő gyárnál a nagy megrendelés; a gyár tulajdonos s az igazgató igyekezete pedig mindenesetre meg fog felelni a beléjük helyezett bizalomnak.

— Tenyész-állatok. A Justh Ferenc orsz. gyűlési képviselő re vezetés alatt Salzburgban járt bizottság küldetését befejezven, október hó 30-án haza érkezett Turócmegyébe. A tenyész-állatok pedig november h. 1-én érkeztek meg. Összesen 210 drb. pingaui fajta fűsző szállítottat, a melyeknek a gazdák közti kiosztása nagy érdeklődés mellett f. hó 22-én ment végre. Ezen radikális gazdasági intézkedés most már biztosítva van a vármegye szarvasmarha állományának tiszta vérű pingaui fajtájúvá való átalakulása s így a gazdalközönség a jövőben szép kiállításoknak néz eleje.

— Uj anyakönyvesek. A helygyminiszterium vezetésével megbizotti miniszterelnök Turócvármegyében az ivánköfalvi anyakönyvi kerületbe Rászteky József tanítót, a szucsányiba Lenosz József községi, a ruttkaiha Rákitta Samut anyakönyvesse nevezte ki.

— Sulyos testi sértés. Drokpa József turócszent-mártoni illetőségű paraszt legény f. hó 2-án delután 2 órákor, barajtalaj, Hudada József kossuthfalvi legényvel Tomcsin község felé tartott s midőn a temető mellett elhaladtak, Morgós József felső-jessenzi és Spanyik Samuel jahodniki legények utóleték s hirtelen rájuk törtek. Dulakodás közben Drokpa fején találatvan elbukott s ebben a helyzetben a tamadok adást vettek meg csak az arra járó-kelők által el nem riasztattak. Drokpa sebekkel borítva a helyszínen maradt s hord-agonny szállítottak be a kórházba. Orvosi vélemény szerint felépüléshez kell vagy 20 nap. Hudada könnyebb testi sérülést szenvedett. A tettesek elfogatvan, beismerték tettüket s a jegyzőkönyv felvétele után szabad lábra helyeztettek. Drokpa különben rovtól előlelt fiatal ember, a mennyiben lopásért már büntetve volt.

A »BUDAPEST« képes pol. napilap előfizetési felhívásból átvesszük a következőket: A »BUDAPEST« újvekor imm-r XXIV. évfolyamába lép, tehát az ország regerebb napilapja. Keletkezésétől fogva folyvást a megdicsőült Kossuth Lajos 48-as zászlóját lobogtatja, s rendithetlen kitartással hazánk állami függetlenségéért s gazdasági önállóságáért küzd. Vezereketik többnyire orsz. képviselők írják, köztük Kossuth Ferenc a függetlenségi és 48-as párt élnöke és vezére. Tárcarovatában pedig az irodalom jeleiseivel találkozik az olvasó. Állandóan két érdekfeszítő regényt közöl, amelyek közül az egyik lapszám-ozva jelenik meg. Vasnaponként »Uj-Budapest« című humorisztikus műleket van hozzácsatolva. E vicelap talánymegfejtői között az érdekes könyvekben kívül, hetenként egy-egy Józsvirsorsjegy sorsolttatik ki. A »BUDAPEST« alkalmasszerű képekkel naponként 14-16 oldalon, sőt ünneppapokon három ívben 24-30 oldalon jelenik meg, tehát terjelemre nézve megközelíti a sokkal dragább lapokat. Naponként 45-50.000 példányban hagyja el a sajtót s így az ország legelterjedtebb lapja. A »BUDAPEST« minden rendes előfizetője újvekor egy diszes kiállítás és tartalmas napirt kap. A ki tehát híve a negyvennyolcas elyeknek; a ki szereti a jó regényeket; a ki mindenről híven akar értesülvé lenni; a ki képeken is szemlélni akarja a napieseményeket, a ki egy olcsó, de kitűnően szerkesztett újságot akar olvasni az összesen elő a »BUDAPEST« képes politikai napilapra. Előfizetési árak: 1 hora 1 frt, negyedóra 3 frt. Kiadóhivatal Budapest, IV. ker., Sarkautyvá-utca 3.

— A transvái háború folytan szünetel a munka az aránybanokban s így kevesebb a pénz, az élet pedig folyton nehezbe, terhesebb. Nalunk az osztály-sorsjáték sok pénzt hoz forgalomba és sok ember nemcsak a maga, hanem egész családja életét megszabadította a nyomortól egy nagyobb nyeresémmel. Már többször említettük is, hogy a szerencse sokaknak jövőjét megváltoztatta. Amint értesülünk, egy budapesti bankház eddig több mint két millió koronát fizetett ki megbizónak 100.000, 90, 80, 30, ezer koronás nyeresémekben. A most kezdődő osztály-sorsjátékunk olvasóink figyelmébe ajánljuk

ezen céget, mely szerencsésénél, szoliditásánál és megbízhatóságánál fogva amúgy is nagy bizalomnak örvend. Ez a cég Török A. és Társa bankháza Budapestben, mely a beérkező megbízásokat pontosan, gyorsan és megbízhatóan teljesíti. Az első osztályú sorsjegyek árai: 1/2 sorsjegy 6 forint, 1/4 sorsjegy 3 forint, 1/8 sorsjegy 1 1/2 forint, 1/16 sorsjegy 75 kr. Sorsjegyek bevásárlásánál Török A. és Társa budapesti bankházát, Váci-körut 4/a. legmelegebben ajánljuk.

Nyilttér.

Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelőséget a szerk.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként. — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szővés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasz-tóknak** postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva. **mintákat pedig postafordultával** küldenek

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. német szállító) **Zürichben.** Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbőleg ragasztandó.

1424. sz. 1899.

Arlejtési hirdetmény.

Alulirt hivatal a t. sz. györgyi r. k. templom helyreállítási munkálataira a vág-selyei kir. közal. főtisztásg folyó évi 1432. számú rendelete folytán ezennel zárt ajánlatokkal egybekötött szóbeli arlejtést hirdel, melyre hivatalos helyiségét és folyó évi november 18-ának d. e. 10 óraját tűzi ki. Engedeljezett összeg 1982 frt 08 kr. A min. műszaki osztály készítette előmérlet és

költségvetés alulirt hivatalnál a hiv. órák alatt betekintheők.

Arverezni óhajtok kütelesek a kikialtási ár 10%-át kerekben. vagyis 200 frtot készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban alulirt hivatal fonókenél letenni, illetve zárt ajánlatukhoz esatolni.

A zárt ajánlatot a szóbeli arlejtés után bontlanak fel.

Znióvaralja, 1899 november 3.

Kir. közal. erdőgondnokság.

HIRDETMEYNY.

Ő es. és apostoli királyi Felségének legfelső elhatározása alapján ezennel megkezdetik

a XXI-ik magyar királyi államsorsjáték

rendezése, melynek remélhető tisztá jövedelme közhasznu és jótékonycélokra fog fordíttatni.

E sorsjáték összes, 7691-ben megállapított nyeresményei az alább következő jätékterv szerint **365.000 koronára** rugnak és pedig:

1 fonyeremény 150.000 kor.	10 nyeresmény á 1.000 kor.
1 " 50.000 " "	20 " " 500 " "
1 " 20.000 " "	50 " " 100 " "
1 " 10.000 " "	100 " " 50 " "
2 nyeresmény á 5.000 " "	1000 " " 20 " "
5 " " 2.000 " "	6500 " " 10 " "

Az összes nyeresmények készpénzben fizetettek ki.

A húzás visszavonhatatlanul 1899. évi december 30-án Budapestben történik.

Egy sorsjegy ára 2 frtól o. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók a m. kir. lottóvédéki igazgatóságánál Budapestben (IX., Csepelrakpari, félmelet), a hová a megrendelt sorsjegyek ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi adó- és sóhivatálnál, a legtöbb postahivatalnál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyáruó közegeknél. Budapestben, 1899. augusztus hó 1-én.

M. kir. lottóvédéki-igazgatóság.

Rend a dolgok lelke,

Rend a jólét alapja.

A házi rend feltétele a

Jó feleség,

a célszerű és izléses megteremtés házi bútor, a melyet a legteljesebb alakban, legértékesebb kivitelben és legjutányosabb árban a

**BÚTORGYÁR
RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG
Turóc-Szt.-Mártonban,**

készít és tart nagy választékban raktáron, úgy gazdag mint szegény ember lakása részére, úgy szalónok, mint konyhák vagy kertek berendezésére, úgy felüldött mint gyermekek részére.

Nincs hasznáiban háztartás, melyet egyet más-tőlünk ne szükségelne.

Kérjen tehát kiki árjegyzéket és vásároljon tőlünk, ha csak egy-egy darabot is, tudjuk, hogy állítvánk igazságáról meggyőződést szerez és minden ebbeli szilkségét úgy ő, mint ismerőse nálunk fogja fedezni.

Rendelés esetén hivatkozzék mindenki ezen hirdetésre.

Főraktár:

Fischer Adolf és fia

cégnél

vas-udvar „az arany kulcshoz“

Turóc - Szt. - Mártonban.

Legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A összes 50.000 nyeresemény jegyzéke.

A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeresmények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	1 jutalom	600000
	1 nyer. á	400000
	1 " "	200000
	2 " "	100000
	1 " "	90000
	1 " "	80000
	1 " "	70000
	2 " "	60000
	1 " "	40000
	5 " "	30000
	1 " "	25000
	7 " "	20000
	3 " "	15000
	31 " "	10000
	67 " "	5000
	3 " "	3000
	432 " "	2000
	763 " "	1000
	1238 " "	500
	90 " "	300
31700 " "	200	
3900 " "	170	
4900 " "	130	
50 " "	100	
3900 " "	80	
2900 " "	40	

50,000 nyer. és jut. **13.160,000** összesen

A ötödik nagy m. kir. osztály-sorsjáték nemskára ismét kezdődik és

10.0000 **50.000**

sorsjegyre újból nyeresemény

jut. vagyis az oldalt levő nyereseményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog

A nyeresí esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a terszerült eredeti árban és pedig:

egy egész	I. o. eredeti sorsjegyet	6.—
fél	" " " "	3.—
negyed	" " " "	150
nyolcad	" " " "	—75

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezeteket pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelményeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 16. és 17-ig,

mely napon a húzás van, hozzánk beütkenni.

Török A. és Tsa a m. kir. szab. osztály-sorsjáték fúelárúitói

Budapest, V., Váci-körut 4a.

Sok és nagy nyereseményt fizettünk tisztelt vevőinknek: rövid idő alatt két millió koronánál többet

Rendelőlevél levágandó **Török A. és Társa** uraknak Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztály-sorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel egyült küldeni.

Az összeget frt utánvételezni kérem postautalvánnyal küldöm. A nem tetsző törlendő.

Pontos cím:

SEIFERT JÓZSEF

csász. és királyi udvari fegyverszállító

POZSONY, Halászkapu-utca 4.

Interrubahn telefon 252. szám.

ajánlja dús raktárát

Henri Pieper eredeti

DIANA fegyverekből,

ugyszinte

RATIONELL (kakaonélküli) fegyverekből.

Krupp Frigyes-féle

különleges acélsövű fegyverekből eredeti gyári arakon.

Ezen fegyverek a jelenkor legmegbízhatóbb és legjobban lövő vadászfegyverei a kimerítő leírással, valamint számos előkelő vadászattokelővel és hivatásos vadász referenciájával, ugyszintén **árjegyzékkel** készséggel szolgálok.

Kész vadászöltényeket pontosak és megbízhatók, szintén-magyar igen finom vadász- és céllövő porral, ugyszintén osztr.-magyar füstnélküli vadászporral töltve, szállítok bármikor pontosan és frissen töltve, minden kaliberűhöz a legelősebb áron, továbbá

Eredeti Eley-töltények osztr.-magyar füstnélküli 16-porrall töltve — seréltet vagy anékkül — 12- és 16-os kaliberűhöz állandóan kapható.

Vadászati, utazási és sportkülönlegességek.

Fenti cég kitüntettettéit:

a m. kir. földmívelés, ipar- és kereskedelmi miniszterium által 3853. sz. a. Budapest 1883. december 1. a. m. kir. honvédelmi miniszterium által 5219. sz. a. Budapest, 1882. okt. 15. a. es. és kir. hadügyminiszterium által 3686. Abth. 7. sz. a. Bécs 1881. december 17. a. es. és kir. honvédelmi miniszterium által 3941—372. IV. sz. a. Bécs, 1882. március 16. a. m. kir. kereskedelemügyi miniszteriumtól, Budapest, 1897. április 2-án.